

GRATIS SINDS 2015

dé Blueskrant

Nº 28

AUG '22

T/M
OKT '22

SEM JANSEN

who the f*ck is *Britt?*

TEDESCHI TRUCKS BAND

TOMMY CASTRO

BONHAM-BULLICK

SIMON MCBRIDE

MARCUS KING

LITTLE BIHLMAN

SUPERSONIC BLUES MACHINE

WHAT THE FRNK
& THE LONGHORNS

SEE U @

Brielle Blues

Bluesrock Tegelen

IJsseljazz Gorssel

Texel Blues

BluesRoute Helmond

Meziek mit bus Groningen

Culucu Rindern DE

**BURGER
WEESHUIS**

03 SEPTEMBER

**SARAH SHOOK &
THE DISARMERS**

27 OKTOBER

**BAPTISTE W.
HAMON**

19 NOVEMBER

CCC INC.

25 NOVEMBER

HALLO VENRAY

**15 DECEMBER
HACKENSAW
BOYS**

INFO & TICKETS:
BURGERWEESHUIS.NL

**DE VORSTIN
BLUES
PRESENTS**

**02-09-2022
WILD ROMANCE**

**09-09-2022
THE DOORS
IN CONCERT**

**17-09-2022
NICO DIJKSHOORN
& THE HANK FIVE**

**15-10-2022
JAN AKKERMAN**

**27-10-2022
SLOPER**

VOOR TICKETS EN MEER INFO
GA NAAR WWW.DEVORSTIN.NL

ZO 16 OKT AYNSLEY LISTER

VR 11 NOV TROY REDFERN

VR 21 OKT RUBEN BLOCK

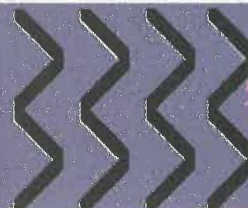
ZO 13 NOV LAURENCE JONES

ZO 6 NOV BEN POOLE

VR 25 NOV POPA CHUBBY

INFO & TICKETS: DEBOSUIL.NL

DE BOSUIL

SEM JANSEN WHO THE F*CK IS BRITT

© Rijno Baan

Nee, niets is moeilijker dan de mens die de ander het menszijn niet gunt, die het blad voor de mond plaatst, terwijl iedereen als ontwerp ter wereld komt en een eindversie nooit definitief, nooit compleet is.

*Uit Vrij van Beren
Marieke Lucas Rijneveld*

In 2016 spreken wij, voor editie 4 van Dé Blueskrant, Sem en Leif naar aanleiding van het album *Leelah*, waarmee de band aandacht vraagt voor transgenders en de manier waarop de maatschappij hiermee omgaat. Sem is geboren in een vrouwenlichaam en kreeg van zijn ouders de naam Britt. Met dit album vertelt Sem via *Leelah* zijn verhaal aan de wereld omdat genderidentiteit ook in zijn leven actueel is, gevoelens waar hij dan al al een tijd mee worstelt. Sem gunt zijn ouders de tijd en de ruimte om aan het idee te wennen. In 2018 kan hij uiteindelijk terecht in het VUMC en start zijn transitie.

Begin 2018 neemt Sem met zijn naaste omgeving officieel afscheid van Britt en begint zijn transitie. Hij start met de hormoonbehandeling en deelt op social media de voortgang, zowel lichamelijk als de invloed die deze transitie heeft op zijn stem. Tijdens dit traject wordt hij gevolgd en gefilmd door de *Transketeers*, een filmcollectief van drie transgender mannen uit Utrecht die audiovisuele producties maken om de positieve zichtbaarheid van genderdiversiteit te vergroten.

In december van dit jaar start Sem, samen met de Leif de Leeuw band de unieke voorstelling *Who The F*ck is Britt* waarin hij het indringende verhaal van zijn transitie vertelt. In een show van 1,5 uur neemt hij het publiek mee in zijn proces met verhalen, beelden en vooral met muziek.

GROOT RESPECT

We zitten aan tafel met Sem en Arja en Adrie van DDA Agency, het management van de Leif de Leeuw band, dat van het begin af aan meer dan nauw betrokken is geweest en de strijd heeft gezien die Sem al die jaren heeft gevoerd voordat hij uiteindelijk gelukkiger werd. Een strijd met zijn omgeving, zijn ouders en zichzelf. Arja en Adrie hebben groot respect voor de tijd die hij zijn omgeving heeft gegund om aan het idee te kunnen wennen.

"In die tijd zat voor mij natuurlijk ook wel nog een les", begint Sem, "het heeft lang geduurd omdat mijn omgeving lang nodig had maar ook omdat ik gewoon niet duidelijk durfde te zijn. Dat heb ik echt moeten leren. Ik ben zelfs een tijdje weer terug in de kast geweest. In 2013 vertelde ik hen dat ik trans ben en alles ontplofte waardoor ik dat uiteindelijk heb teruggetrokken. Dat was natuurlijk heel onhandig maar ik dacht, wanneer die reacties zo zijn wil ik het niet."

NU BEN IK ECHT FUCKED

Wanneer Sem zover is dat hij zijn omgeving inlicht is daar voor zichzelf al een enorme zoektocht aan vooraf gegaan. Hoe ver dat al teruggaat vindt hij lastig te zeggen.

"Ik denk dat ik rond mijn twaalfde somber werd maar ik had geen idee waar dat aan lag, je weet als puber natuurlijk sowieso niet wat er aan de hand is. Het enige wat ik op dat moment wist van transgenders was dat

ze met vier jaar oud al protesteren tegen een jurkje en daar was ik helemaal niet mee bezig. Ik deed gewoon aan wat mijn moeder klaarlegde, dus dat was eigenlijk niet aan de orde. Op mijn zeventiende kwam ik uit de kast als lesbisch maar dat loste echt precies niks op. Toen snapte ik er helemaal niets meer van. Het kwartje viel pas op mijn 21e. Ik zag iemand van mijn leeftijd die in transitie ging en wist meteen, dat is het dus maar daar was ik niet per sé blij mee, ik dacht meer, shit, nu ben ik echt fucked. Duw er maar een pilletje in en je bent niet meer depressief was gemakkelijker geweest."

GEEN ISSUE

Wanneer Sem zijn verhaal deelt met de band en met Arja en Adrie, staan ze direct achter hem. Voor Arja en

Adrie valt het één en ander op zijn plaats en wordt de zoektocht die eraan vooraf ging duidelijk. Het is voor hen op geen enkel moment een issue. Ook niet voor de band en voor Leif, die op dat moment nog geen idee heeft wat transgender is. Voor hen is Sem dan ook nooit terug in de kast geweest.

"Dat was ook het verschil tussen mijn ouders en de band. Mijn ouders begrepen het niet en waren bang dat ik een grote fout zou begaan. De band snapte het ook niet maar vertrouwde erop dat ik de juiste keus maakte en stond direct achter mij. Leif steunde me meteen, het was voor hem duidelijk dat het iets heel groots en belangrijks was."

GEEN ALTERNATIEVE OPTIE

Maar terug in de kast blijkt uiteindelijk geen optie en met het album *Leelah* probeert Sem in 2016 met zijn muziek het één en ander open te breken. Toch is het voor hem belangrijk om rekening te houden met de gevoelens van zijn omgeving.

"Ik stond voor de keus, ga ik de rest van mijn leven door met of zonder mijn ouders. Ergens voelde ik wel dat ze er uiteindelijk oké mee zouden zijn en dat was voor mij de moeite waard want wanneer je het contact verbreekt, zit je daar de rest van je leven mee. Ik zie dat ook bij mensen in mijn omgeving. Mijn ouders konden het gelukkig uiteindelijk accepteren maar zij zijn nu vijf jaar verder en iedere verjaardag verdrietig omdat hun ouders er niet zijn. Toen ik in 2018 met mijn transitie begon zagen mijn ouders inmiddels wel in dat er geen alternatieve optie was. Ik ben mijn hele leven al transgender, ontdekte dat op mijn 21e en kwam erachter hoe ik het beter voor mezelf kon maken. Zij dachten dat ik ervoor koos om transgender te zijn toen ik uit de kast kwam en daar zit ook de kruis voor de hele acceptatie. Zij vonden mij natuurlijk ook al goed hoe ik was. Al die moeilijke dingen die ik zou gaan doen met een gezond lichaam, voor hun hoefde ik helemaal niet te veranderen. Nu denken ze daar anders over, ze zijn blijer met hoe ik nu ben dan hoe ik toen was. In het proces waren zij met hun ding bezig en ik met het mijne. De struggles die zij hadden, moesten zij zelf dragen. Voor mijn zus was het minder lastig, alhoewel ik me kan voorstellen dat voor haar soms echt wel ingewikkeld was om ertussen te staan. Zij hoorde natuurlijk de verhalen van mijn ouders en van mij. Ze vond niet dat ik dingen altijd heel handig aanpakte en dat, wanneer ik duidelijker zou zijn, onze ouders er ook gemakkelijker iets mee zouden kunnen. Ze was wel van mening dat wanneer ik daar gelukkiger van zou worden, ik het gewoon moest doen. Daarin heeft zij nooit aan mij getwijfeld."

Lees het verhaal verder op de volgende pagina's

© Franck Langeweg

© Franck Ligtenberg

VERVOLG SEM JANSEN

DILEMMA

Behalve de twijfels en onzekerheden met betrekking tot zijn omgeving voert Sem ook een innerlijke strijd. Weegt de transitie op tegen alles wat hij op het spel zet zoals zijn stem, zijn werk en de band, zaken waar hij voor het grootste gedeelte zijn eigenwaarde uithaalt.

“Het is gewoon allemaal niet zo zwart-wit. Transgender is natuurlijk een deel van me maar een deel is ook dat ik zanger ben. Stel, ik zou én mijn werk én mijn zangstem én mijn familie en vrienden moeten opgeven voor de transitie, een medisch traject waardoor ik een lichaam krijg dat beter bij me past, zou ik dan wel gelukkig kunnen zijn? Ik zou mezelf opnieuw uit moeten vinden. Uiteindelijk heb ik natuurlijk wel de keuze gemaakt om in transitie te gaan want ik had alles geprobeerd maar dat was niet genoeg, ik had die transitie echt nodig. Die was er denk ik uiteindelijk hoe dan ook gekomen maar het was wel een dilemma.”

GENDERDYSFORIE

Wanneer Sem uiteindelijk in 2018 afscheid neemt van Britt en zijn transitie start, wordt het leven draaglijker voor hem.

“Ik heb tijdens het traject geen moment gedacht, kut waar ben ik aan begonnen maar dat komt waarschijnlijk omdat het zo lang geduurd heeft. De zorgen heb ik vooraf gehad. Eigenlijk viel alles nu op zijn plek. Ik was in behandeling bij Kennis- en Zorgcentrum voor Genderdysforie [KZcG] van het VUMC. Daar zit een psychologisch traject bij waarin onder andere de diagnose wordt gesteld. Wanneer je transgender bent, wordt je gediagnosticeerd met genderdysforie, een disconnect met je lichaam. Deze diagnose is nodig om de goedkeuring voor de behandeling te krijgen. Daarnaast kijken ze of je de draagkracht hebt om in transitie te gaan en of je je leven op de rit hebt. Op emotioneel vlak heb ik echter, vanaf dat ik het wist, zelf hulp gezocht en ik zou het eigenlijk iedereen aanraden. Ik weet dat heel veel mensen nu vinden dat juist die psychologie van de hele tranzorg af moet, dat je gewoon naar de huisarts moeten kunnen met de mededeling ik ben transgender en ik wil hormonen maar ik ben het daar heel erg niet mee eens. Wat mij betreft zou er juist meer psychologische zorg bij moeten maar dan wel op een ondersteunende manier. Het probleem is nu dat de psychologische zorg de wachttijden enorm verlengt [soms wel tot 3 jaar] en dat is denk ik ook wat mensen daarin tegenstaat. Daardoor zijn er een aantal die in sneltreinvaart zo'n transitie erdoorheen jassen en daarna nog steeds depressief zijn. Je kan je hele lichaam wel veranderen maar er komt natuurlijk veel meer bij kijken. Daar lopen ze daarna tegenaan. Daar komt bij, ze kunnen dan wel heel veel maar het is niet zaligmakend. Ze kunnen je nog steeds geen geboren mannenlichaam geven. Natuurlijk ben ik, vergeleken met hoe het was, super blij maar ik wil ook niet laten overkomen als een sprookje. Dat is wel wat je in de media vaak ziet: je gaat in transitie, bent helemaal blij, wat deels ook zo is maar je bent nog steeds transgender en nog steeds niet geboren met het lichaam dat je zou moeten hebben.”

GENDEREUFORIE

Toch wordt alles lichter voor Sem want daar waar je praat over genderdysforie, bestaat er ook genereuforie.

“Ik begon met de hormonen. Ik had gelezen dat je daar woedeaanvallen van kon krijgen en zou kunnen gaan puberen, nou echt, nergens last van. Ik dacht meteen, dit is veel beter en ook de borstoperatie was voor mij een feestje. Ik ging onder narcose en daar ging ik al helemaal goed op: de hele middag heb ik van alles gezien, helemaal top. Toen ik wakker werd was ik echt alleen maar blij. Ik heb de dag na mijn operatie met mijn hond Admiraal zeven kilometer in het bos gewandeld.”

ADMIRAAL

Sem en Admiraal zijn al acht jaar onafscheidelijk. Vanaf het begin is Admiraal onvoorwaardelijk en onbevooroordeeld betrokken bij alles wat er gebeurt rondom Sem. Admiraal slaapt Sem, al dan niet bedoeld, letterlijk overal doorheen.

“Admiraal is nu acht, heeft alles meegekregen maar het boeit hem niet. Ik denk dat hij daar niet zo gevoelig voor is. Je hebt honden die je gezicht aflikken wanneer je bijvoorbeeld heel erg verdrietig bent maar dat heeft

hij dus helemaal niet. Ik heb dat allemaal wel opgevoeld of een hond anders gaat reageren want je gaat anders klinken, anders ruiken, kortom eigenlijk alles waar dieren op letten verandert maar dat was dus niet zo bij Admiraal. Ook in het bos komen er best vaak honden naar me toe waarvan het baasje vervolgens zegt: wat gek, hij is normaal altijd bang voor mannen. Dan denk ik, wat transfobisch. Ik weet niet wat dat dan is maar voor dieren maakt het niets uit dus voor Admiraal ook niet, hij heeft er geloof ik niets van gemerkt. Zonder hem was het allemaal wel moeilijker geweest. Het helpt dat hij natuurlijk al een hoofd heeft waar je om moet lachen maar los van dat moet een hond gewoon wandelen dus je moet eruit en dat is voor jezelf ook fijn, helemaal in het begin. Doordat ik meerdere keren per dag naar buiten moest sprak ik andere mensen die hun hond uitlieten. Ook al is dat dan misschien driehonderd keer hetzelfde gesprek, het is toch goed. Admiraal gaat natuurlijk ook mee naar onze shows, dus wanneer het dan even moeilijk of ongemakkelijk wordt heb ik eerst de focus op de hond die ik moet installeren, het is een hele gemakkelijke bliksemafleider. Nu heb ik dat nu niet meer zo nodig maar toen wel. Inmiddels hoort Admiraal gewoon bij de band.”

OPEN KAART

Vanaf dag één neemt Sem via social media, in beeld en geluid, zowel zijn omgeving als de mensen die verder van hem af staan mee in zijn transitie.

“Op een gegeven moment bestond mijn hele social media feed uit transmensen dus ik zag de hele dag niets anders. Voor mij was dat een soort van normaal geworden. Misschien dat het daardoor voor de buitenwereld soms heftiger is dan voor mijzelf. Ik denk ook dat, wanneer je open kaart speelt, mensen zien dat het helemaal niet zo'n ding is en dat ze er iets erover mogen zeggen of vragen waardoor ze niet bang hoeven te zijn dat ze de verkeerde dingen gaan zeggen. Dat maakt het minder ongemakkelijk.”

STEMDALING

Anderhalf jaar voorafgaand aan zijn transitie begint Sem met het trainen van zijn stem. Er zijn op dat moment geen voorbeelden van transmensen die voor en na de transitie zingen en ook informatie daarover ontbreekt in die tijd dus is Sem samen met Simone Roerade, bij wie hij ook tijdens zijn Master of Music zang studeert, gaan brainstormen.

“Er waren wat proefschriften maar die zeiden allemaal dat het slecht was voor je stem. Inmiddels heb ik nu bewezen dat die onderzoeken niet kloppen. In Nederland was geen zangoach die specifiek op dit onderwerp actief was. Anderhalf jaar voordat ik begon met mijn transitie ben ik bij Simone begonnen met zangles. Zij heeft gekeken wat nou de overlapping is tussen de mannelijke en de vrouwelijke stem en in de borststem zit daar technisch een heel groot raakvlak. Dat deel van mijn stem zijn we sterker gaan maken. Ik ben al die tijd blijven zingen, ook tijdens het begin van de stembreuk. Dat is vergelijkbaar met keelpijn en wanneer je

keelpijn hebt, heb je de neiging om te stoppen met zingen want dat voelt niet echt fijn. Uit de studies blijkt ook dat de meeste transmensen dan stoppen maar na een week niet zingen is het eigenlijk al niet meer bij te houden. Je hebt namelijk een klankvoorstelling en daar hoort een bepaalde motoriek bij. Die leer je al vanaf de allereerste keer dat je als kind begint te krijzen. Tijdens de transitie blijft die klankvoorstelling maar de beweging klopt niet meer. Dus je denkt dat je een toon gaat zingen, je motoriek doet vervolgens wat die altijd al deed en dan komt er gewoon echt poep uit. Het komt er eigenlijk op neer dat je heel veel geluid moet gaan maken zodat die klankvoorstelling in je brein en die motoriek weer met elkaar gaan matchen. Zo ben ik bijvoorbeeld mijn kopstem twee jaar volledig kwijt geweest na de transitie. Ik denk dat mijn stem in het eerste half jaar wel een octaaf gedaald was. Ik merk vooral de laatste twee jaar dat ik weer steeds hoger kan, dat ik weer meer controle heb en die hoge noten vind ik nu middenregister, dat zijn niet eens meer hoge noten. De hele plaat van de Leif de Leeuw band die we nu spelen vind ik eigenlijk te laag terwijl ik me kan herinneren dat ik destijds in de studio bij één of twee nummers waar ik de hoge noten niet eens haalde. We spelen nu met de Leif de Leeuw band eigenlijk alleen nog maar het laatste album dus het is wel weer tijd om een nieuw album te schrijven.”

FIX SOCIETY

Het verhaal van Leelah bracht destijds met name in Amerika veel teweeg. Is er sinds Leelah, nu ruim zes jaar later, veel veranderd in de wereld, met andere

varingen, ook zelf zangles aan transmensen. Ook wordt hij regelmatig uitgenodigd op basis- en middelbare scholen om workshops te geven over genderidentiteit. "Tegenwoordig heb je op bijna elke school wel een GSA, een Gender en Sexuality Alliance. Daarnaast zie je dat steeds meer scholen projectdagen hebben met betrekking tot seksuele voorlichting waar ook genderidentiteit aan bod komt. Ik geloof er uiteindelijk wel echt in dat wanneer mensen er meer over weten en wanneer je antwoord geeft op vragen die ze hebben, ze uiteindelijk tot de conclusie komen dat het allemaal niet raar en gek is en dat je daardoor ook echt acceptatie krijgt. Op de scholen waar ik kom heb ik nog nooit meegemaakt dat er ook maar één kind vervelend doet, gewoon nul. Dus daar kan je veel bereiken, helemaal in het basis- en middelbaar onderwijs. Daarmee heb je toch in ieder geval de volgende generatie een beetje opgevoed en, wat ik heb gemerkt, hoe jonger de kinderen, hoe normaler ze het al vinden."

VOORSTELLING EN ALBUM

Hoewel er over dit onderwerp al het één en ander in de media is, zoals het programma Hij is een Zij, stopt het verhaal vaak wanneer de medische stappen klaar zijn terwijl het volgens Sem pas dan allemaal begint. Daarom komt Sem, samen met de Leif de Leeuw Band, met de voorstelling Who The F*ck is Britt en het album Uncle Sem. Hiermee vertelt hij, samen met zijn vroege zelf, het verhaal van zijn transitie van vrouw naar man en van zangeres naar zanger.

"Ik denk dat we met zo'n voorstelling mensen juist kunnen meenemen in die gevoelswereld, wat het inhoudt voor iemand persoonlijk. Er komt ook een album met twaalf songs, waarbij zes nummers zijn ingezongen door Britt en de andere zes door Sem. Deze twaalf liedjes vertellen het verhaal en bij de voorstelling wordt dat verder uitgediept. We hebben heel veel mooie beelden die in de afgelopen vier en een half jaar door de Transketeers zijn gemaakt en bij de voorstelling worden bij de nummers en de beelden ook verhalen verteld. Het is met de muzikanten van de Leif de Leeuw band maar qua genre is het echt Americana. Leif bijvoorbeeld speelt pedal steel gitaar, mandoline en akoestische gitaren. Het was wel zoeken hoe we iedereen een rol konden geven omdat we dit wel gewoon met zijn allen wilden doen maar we hebben het geluk dat iedereen in de Leif de Leeuw band heel veel kan. In de voorstelling zingt Britt op het scherm en begeleiden we dat live op het podium. In december hebben we de try out in de Mess in Harderwijk en 13 januari 2023 is de eerste voorstelling in de Cacaofabriek in Helmond."

INFO

Kijk voor het volledige tourschema op www.leifdeleeuwband.com of www.semjansen.nl.

Interesse om de voorstelling te boeken? Neem dan contact op met arja@ddaagency.nl.
+31 (0) 345 558 567 (kantoor)
+31 (0)6 531 55 260 (GSM)

© foto's Sem Jansen

WWW.SEMJANSEN.NL

woorden is 'society fixed'?

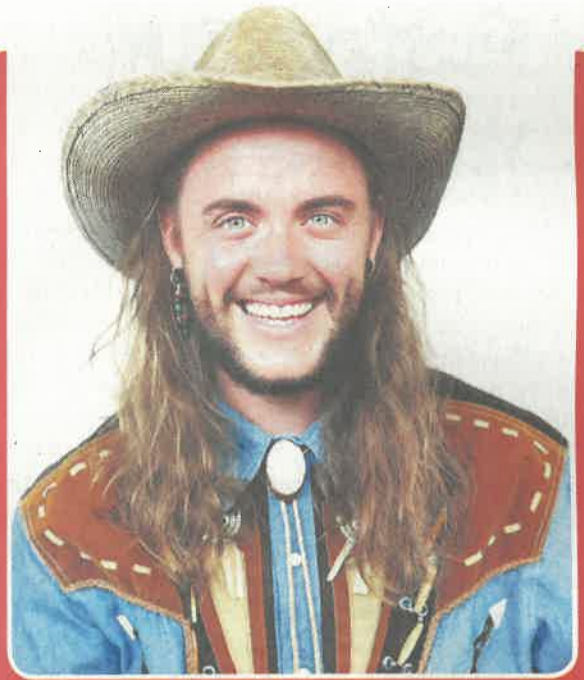
"Ik denk dat het in Amerika moeilijker is geworden. De zorg is slechter en transmensen mochten op een gegeven moment zelfs niet meer het leger in. Hoe het met de veiligheid zit weet ik eigenlijk niet. We komen met de Leif de Leeuw band ook veel in Polen. Daar is de politiek anti LHBTQI+ en dat komt hier in de media waardoor wij een conservatiever idee krijgen van zo'n land maar de inwoners zijn gewoon heel westers. Wanneer ik daar rondloop heb ik er helemaal geen last van. Je hebt in Polen wel de LHBT-vrije zones maar dan heb ik gelukkig het privilege dat niemand het ziet aan mij, inmiddels kan ik ook gewoon als cisgender door het leven als ik zou willen. Na de zomer gaan we weer naar Polen, daarvoor heb ik toch een nieuw paspoort laten maken. Toen ik een week aan de testosteron was mocht ik mijn paspoort laten veranderen naar Sem en man dus ook met een foto uit die tijd. Die heb ik laten aanpassen zodat je in ieder geval geen gezeik krijgt. Ik denk dat, wanneer je transvrouw of non binair bent of nog midden in je transitie staat, dat wel onveilige situaties op kan leveren. In Nederland ligt het onderwerp vooral online minder goed maar ik loop nooit ergens tegen aan, tenminste, in mijn gezicht zeggen ze het niet maar ik weet natuurlijk niet wat mensen achter mijn rug om zeggen. Ik geloof wel dat Nederland steeds verder daalt in de lijst met meest tolerante landen, we staan nu op nummer 28 maar pronken nog steeds met ons eerste homohuwelijk."

ONDERWIJS

Inmiddels geeft Sem, naar aanleiding van zijn eigen er-

Silfan van der Kaap

- PALMARES -

Sem Jansen [Helmond, 18 maart 1992] is zanger, gitarist, songwriter en docent en maakt sinds eind 2011 deel uit van de Leif de Leeuw band als leadzanger en gitarist.

OPLEIDING

Op zevenjarige leeftijd volgt hij zijn eerste gitaarles en kort daarop volgt zijn eerste zangles. Tijdens zijn middelbare schooltijd is hij actief in verschillende bands en volgt lessen aan de vakklas en de vooropleiding van het Fontys Conservatorium te Tilburg. In 2009 start Sem de opleiding klassiek gitaar aan het Fontys Conservatorium waar hij in 2013 afstudeert als uitvoerend musicus en gediplomeerd docent. Tevens wint Sem dit jaar de Jacques de Leeuw prijs, een prijs die ieder jaar wordt uitgereikt aan de meest prestigieuze student van de Fontys Hogeschool voor de Kunsten. In 2016 studeert hij af aan de Master of Music lichte muziek.

LEIF DE LEEUW BAND

Met de Leif De Leeuw Band wint Sem in 2014 de Dutch Blues Challenge. In 2015 wordt de Leif de Leeuw Band uitgeroepen tot 'Best Band 2015' tijdens de European Blues Awards. Inmiddels hebben ze een EP en zes albums uitgebracht en touren door binnen- en buitenland met shows in Duitsland, Luxemburg, Zwitserland, Tsjechië, Spanje, Hongarije, Polen, Oostenrijk, Slowakije, België, Frankrijk, China en de USA. Sinds 2009 heeft Sem een gitaar-/zangschool in Helmond.

TV

In 2020 weet Sem met zijn muziek en zijn verhaal de jury van de SBS6 zangshow Hit The Road te raken en behaalt hiermee de eerste prijs. Mede daardoor wordt hij in 2021 gevraagd deel te nemen aan We Want More waar hij een finaleplek weet te behalen.

TRANSATLANTIC MUSIC PROJECT THE PRIDE EDITION 2021

In 2021 werkt Sem mee aan het Transatlantic Music Project The Pride Edition. Als onderdeel van de Pride Week 2021 presenteert de U.S. Embassy – in samenwerking met het Forum for Cultural Engagement – het tweede deel van hun Transatlantic Music Project. Deze serie verbindt kunstenaars aan beide kanten van de Atlantische Oceaan. Een uitwisseling van muziek en verhalen uit de LGBTQI+-gemeenschap met Della Mae uit de VS en Sem Jansen uit Nederland. Sem brengt hier o.a. de prachtige titelsong van zijn aankomende album 'Uncle Sem'.

MATTHIJS GAAT DOOR IN CONCERT LIVE IN DE ZIGGO DOME

Op 17 maart 2022 vond Mattheijs Gaat Door In Concert plaats in de Ziggo Dome. Samen met de Sven Hammond Big Band bracht Mattheijs de muzikale parels uit het programma 'Mattheijs Gaat Door' bij elkaar. Van onvergetelijke covers en bijzondere kruisbestuivingen tot nieuwe muzikale samenwerkingen en arrangementen die speciaal voor deze show zijn gemaakt. Artiesten uit de drie seizoenen van het programma maakten hun opwachting waaronder Sem en Leif.